

РЕШЕНИЕ

№ 634

гр. София, 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9763** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във вр. чл.27 ал.1 от ЗУСЕСИФ.

Образувано е по жалба на Р. и Ко О., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],жк И.,[жилищен адрес] представлявано от управителя И. Б. чрез адв.П. срещу Решение № BG05M90P001-1.023.0063/12/11,09,2020г на заместник министъра на МТСП, тя и и Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма Човешки ресурси 2014-2020, в частта му,с което не е верифициран разход в размер на 219373 лв,представляващи БФП отчетени в окончателно искане за плащане по договор BG05M90P001-1.023.0063- C01.

В жалбата са развити аргументи, че издадения административен акт е незаконосъобразен и неправилен, поради допуснати противоречия с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.В с.з. не се явява и се представлява от адв.П.,която моли съда да отчени акта по изложените в жалбата съображения.Претендира разноски.

Ответникът – Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Човешки ресурси 2014-2020“, чрез процесуалния си представител юрист Д., оспорва жалбата.Претендира разноски.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

С жалбата се оспорва Решение № BG05M90P001-1.023.0063/12/11,09,2020г на заместник министъра на МТСП, тя и и Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма Човешки ресурси 2014-2020, в частта му,с което не е верифициран разход в размер на 219373 лв,представляващи БФП отчетени в окончателно искане за плащане по договор BG05M90P001-1.023.0063- C01.С жалбата не се оспорва т.2 от диспозитива на посоченото решение,с което не се верифицират разходи в размер на 3238,40лв,поради което и съдът не дължи произнасяне по тази част на решението. Между страните не се спори, че жалбоподателят е бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ договор BG05M90P001-1.023.0063- C01/стр.34-55/. Безвъзмездната финансова помощ, която се предоставя от Европейския съюз и от националния бюджет на бенефициери - частни или публични правни субекти, е инструмент за осъществяване на политиката на Европейския съюз за хармонично развитие чрез икономическо, социално и териториално сближаване -чл. 174, § 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС). Органи на Европейския съюз и органи на държавите членки са оправомощени от вторичното право на Европейския съюз и вътрешното законодателство да изпълняват функции по програмиране, изпълнение и контрол на процеса на предоставяне на безвъзмездната финансова помощ. Правният субект, който държавата определя за управляващ орган, в изпълнение на правомощията си по чл. 60 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11.07.2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (Регламент (ЕО) № 1083/2006) провежда всички необходими действия и процедури по определяне на бенефициера на финансовата помощ. Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в срок. От доказателствата по делото се установява че няма данни кога оспорваното решение е съобщено на Р. и Ко О.. Предвид това съдът приема, че жалбата, подадена на 28.09.2020г. директно в АССГ- стр.10, е процесуално допустима.

Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

В рамките на производството са приети писмените доказателства ,съдържащите се в административната преписка,както и тези,съдържащи се на електронните носители,приложени към делото ,заверени с квалифициран електронен подпис.Съгласно същата се установява,че в УО на ОПРЧР 2014-2020г е регистриран сигнал за нередност под № 123 в системата ИСУН 2020,който и към настоящия момент е активен,считано от 16.04.2020г.В сигнала е посочено,че същият се отнася до наличие на дискриминационни изисквания в публична покана с предмет Изработка и доставка на дидактически материали.Страните не спорят,че по този сигнал за нередност не е постановено решение за налагане на финансова корекция. С Решение № BG05M90P001-1.023.0063/12/11,09,2020г на заместник министъра на МТСП, тя и и Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма Човешки ресурси 2014-2020, не е верифициран разход в размер на 219373 лв,представляващи БФП отчетени в окончателно искане за плащане по договор BG05M90P001-1.023.0063-C01.Като мотиви за отказа за верификация на посочената сума е посочено,че същите

не се верифицират, тъй като представляват извършено нарушение, констатирано в предходно искане за междинно плащане/ 199430лв- отчетени разходи по бюджетен ред III.5 Разходи, произтичащи от договори за изработка /услуга или договори за поръчка по реда на ЗЗД, неквалифицирани другаде, за извършване на дейности 2 и 3 /фонд: ЕСФ, режим на финансиране де минимис, допустим/ на основание чл.64 ал.1 пр.2 от ЗУСЕСИФ във връзка със стратигията процедура за установяване на нередност и 19943лв, отчетени разходи по бюджетен ред IV-6- Непреки разходи в размер на 10 на сто от допустимите преки разходи по проекта/ фонд: ЕСФ, режим на финансиране де минимис, допустим/- непреки разходи, надхвърлящи максималния допустим процент спрямо допустимите преки разходи, за което УО ще се произнесе след приключване на процедурата по администриране на нередност.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна: Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с разпоредбите на чл. 25, ал. 4 и чл. 40, ал. 6 от Закона за администрацията, чл. 9, ал. 5 ЗУСЕСИФ, чл. 5 ал.1 т.10 от Устройствения правилник на МРРБ/ заповед № РД-01-268/04.04.2018г на МТСП – стр.21,22/.

Решението е издадено в предвидената от закона (чл. 59, ал. 2 АПК) писмена форма. Съдържа фактическите, както и правни основания за издаването му/чл.59 ал.2 т.4 от АПК/. Спазена е процедурата по чл.60-68 от ЗУСЕСИФ.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и превните си изводи: С оспорения акт се отказва верификация на определена сума, поради недопустим разход. Отказът за верификация и налагането на финансова корекция са два напълно различни по своята същност института. Уредбата на верификацията е в глава Пета, раздел Втори на ЗУСЕСИФ „Плащания, верифициране и сертифициране на разходи“ чл.60 – чл.68 от закона. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. А раздел Първи от глава Пета регламентира общите условия за допустимост на разходите и по конкретно кои извършени разходи и при какви условия следва да се считат за допустими.

В случая съдът следва да прецени дали законосъобразно е отказано да бъде верифицирана сумата от 219373лв по направено искане за окончателно плащане и по-конкретно, дали са били налице предпоставките на чл.62 вр. чл.64 ал.1 пр.2 ЗУСЕСИФ за извършване на окончателното плащане за посочената сума, дали извършените разходи отговарят на условията за допустимост, регламентирани в раздел Първи на глава Пета от закона, както и дали е налице физически и финансов напредък на проекта. Съгласно чл. 57. Ал.1 ЗУСЕСИФ Разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия:

1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2;
2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи;
3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности;

4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство;
5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система;
6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013;
7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Съгласно чл. 62 ал. 3 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо. Чл. 63. Ал. 1 от закона предвижда, че Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато:
  1. сума, включена в искането за плащане, не е дължима;
  2. не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I;
  3. има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи;
  4. представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация. Съгласно чл. 64 ал. 1 от ЗУСЕСИФ в случай че бенефициер не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане.

В тежест на административния орган е да докаже, че разходите, извършени от бенефициента Р. и Ко О. не са допустими, като даде мотивирано заключение по тях. Следва да се посочи, че в административната пропеска е налице решение № BG05M90P001-1.023.0063/7/21,04,2020 г на заместник министъра на МТСП, тя и и Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма Човешки ресурси 2014-2020, не е верифициран разход в размер на 219373 лв, представляващи БФП отчетени в окончателно искане за плащане по договор BG05M90P001-1.023.0063-C01. В него подробно е посочено, защо УО на ОП РЧР 2014-2020 намира, че са налице дискриминационни изисквания в публична покана с предмет Изработка и доставка на дидактически материали, като ясно са посочени действията на комисията по подбор, липсата на представени изискуеми лицензи и други документи, невписването в протокола от работата на комисията на обстоятелства, за които се твърди, че са налице в искането за междинно плащане, а също така и свързаността на бенефициента Р. и ко О. с двамата участници в процедурата. Именно поради това обстоятелство и е

стартирана процедурата за установяване на нередност. Това решение е съобщено на бенефициента и не е било оспорено пред съда, поради което и в случая се е стабилизирало. В случая налице е именно хипотезата на чл. 64 ал. 1 предл. Последно от ЗУСЕСИФ- започнала процедура по администриране на нередност. От фактите изложени по горе по безспорен начин се установява, че спрямо Р. и Ко О. е регистриран сигнал за нередност № 123 в системата ИСУН 2020, който и към настоящия момент е активен, считано от 16.04.2020г. В сигнала е посочено, че същият се отнася до наличие на дискриминационни изисквания в публична покана с предмет Изработка и доставка на дидактически материали. В решението от 21.04.2020г е посочено, че нередността ще бъде санкционирана с финансова корекция в размер на 25 % от стойността на БФМ. Няма спор, че понастоящем решение за финансова корекция не е издадено.

В тази насока от значение за реализиране на състава не е издаването на акт с правна квалификация [чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#), а единствено регистрирания сигнал за нередност, за който общината е уведомена с възможност да вземе становище срещу възможността за определяне на корекция. Без значение е и основателността на жалбите срещу това решение, тъй като при евентуална отмяна след оспорването му по съдебен ред, претенцията за верификация на сумите може да бъде отново предявена (в тази насока е разпоредбата на [чл. 64, ал. 1, предл. последно ЗУСЕСИФ](#)) /Решение № 10342 от 04.07.2019 г. по адм. д. № 15083/2018 г., VII отд. на ВАС/. С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с приложимия материален закон и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Ответникът е претендирал разноски, които с оглед изхода на спора и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК му се дължат в размер на 150 лв. на осн. Чл. 78 ал. 8 от ГПКвр. Чл. 24 и сл. от НЗПП.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-ро отделение – 13-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. и Ко О., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], жк И., [жилищен адрес] представлявано от управителя И. Б. чрез адв. П. срещу Решение № ВГ05М90Р001-1.023.0063/12/11,09,2020г на заместник министъра на МТСП, тя и и Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма Човешки ресурси 2014-2020, в частта му, с което не е верифициран разход в размер на 219373 лв, представляващи БФП отчетени в окончателно искане за плащане по договор ВГ05М90Р001-1.023.0063- С01.

ОСЪЖДА Р. и Ко О., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], жк И., [жилищен адрес] представлявано от управителя И. Б. чрез адв. П. да заплати на заместник министъра на МТСП, тя и и Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма Човешки ресурси 2014-2020 сумата от 150 лв-разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: